

23. ముస్లిం చేసే దానధర్మాలు

మహాప్రవక్త (సత్తాసం) ప్రబోధించారని అబూ మూసా అవైఅరి (రజిఅన్) నుడివారు : “దానం ఇవ్వటం ప్రతి ముస్లింకు తప్పనిసరి.” సహచరులు అడిగారు - ‘ఒకవేళ అతని వద్ద లేకుంటే?’ ఆయన (సత్తాసం) అన్నారు : ‘అతను తన స్వహాస్తాలతో శ్రమించి సంపాదించాలి. (దాంతో) తన స్వయానికి ప్రయోజనంచేకూర్చాలి మరియు దానం ఇవ్వాలి.’ సహచరులు సందేహంగా అడిగారు - ‘ఒకవేళ అలా చేయలేకపోతే? లేదా చేయకపోతే?’ ఆయన (సత్తాసం) ప్రబోధించారు : ‘దయనీయ స్థితిలో ఉన్న అగత్యవరునికి నహాయవడాలి.’ సహచరులు అడిగారు - ‘ఒకవేళ అలా చేయకపోతేనో?’ ఆయన (సత్తాసం) బదులిచ్చారు : ‘మంచిని ఆజ్ఞాపించాలి’. సహచరులు మళ్ళీ అడిగారు - ‘ఒకవేళ అది కూడా చేయలేకపోతే?’ ఆయన (సత్తాసం) చెప్పారు : ‘(పరులను) నొప్పించకుండా జాగ్రత్త పడాలి. ఇది కూడా అతని పాలిట దానమే.’ (బుభారి)

తాత్పర్యం :

ఈ హదీసును ఉల్లేఖించిన వారు అబూ మూసా అవైఅరి (రజిఅల్లాహు) హిజుత్కు ముందే ఈయన మక్కా వచ్చి ఇస్లాంను స్వీకరించారు. తరువాత తన జాతి వారి వైపునకు మరలివెళ్ళారు. కొంత కాలం గడిచిన తరువాత ఆయన తన దేశం నుండి ఓదలో బయలుదేరారు. మార్గమధ్యంలో గాలి దిశ మారిపోవటం వల్ల ఈయన అఫ్రికాకు చేరుకోవలసి వచ్చింది. అక్కడ ఆయన జాఫర్ బిన్ అబీ తాలిబ్ (ర.అ) వద్ద ఆగారు. ఆ తరువాత ఆయనతో పాటే హిజ్జ 6 వ సంవత్సరం మదీనా వచ్చారు. మహాప్రవక్త (సత్తాసం) ఈయన్ని యమన్లోని కాన్ని ప్రాంతాలకు అధికారిగా నియమించారు. ఖలీఫా హజుత్ ఉమర్ (రజిఅన్) హాయంలో ఈయన బస్రా గవర్రూర్గా నియమితులయ్యారు. హజుత్ ఉస్మాన్ (రజిఅన్) కాలంలో కూఫా గవర్రూర్ పదవి లభించింది. ఉమర్ ఛారి కాలంలో ఈయన ‘అహ్వాన్’, ‘అన్బహ్వాన్’లను జఱుంచారు. ఈయనగారి కంఠస్వరం మృదు మధురమైనది. తనను కలుసుకున్నప్పుడల్లా ఖుర్జాన్ ను చదివి వినిపించమని హజుత్ ఉమర్ ఈయన్ని కోరేవారు. ఖలీఫా కోరిక మేరకు ఈయన ఖుర్జాన్ పరించి వినిపించేవారు. బస్రా ప్రజల్లో ఈయన ఖుర్జాన్ మరియు సత్యధర్మాన్ని వ్యాపింపజేశారు. దాదాపు హిజ్జ శకం 50వ ఏట ఈయన కాలధర్మం చెందారు - అప్పటికి ఈయన వయస్సు రమారమి 63 సంవత్సరాలు.

“దానం ఇవ్వటం ప్రతి ముస్లింకు తప్పనిసరి.” ముస్లిద్ తియాసి ఉల్లేఖనంలో “ప్రతిరోజు” అనే పదం అదనంగా ఉంది. ఈ దానం శక్తిమేరకు ప్రతి ఒక్కరిపై తప్పనిసరి అవుతుంది. అందే ప్రతి ముస్లిం నైజంలో, అతని ప్రవర్తనలో సదకా (దానం) ఒక భాగం కావాలన్నది దీని పరమార్థం. అతను ఏ ఫ్లితిలో ఉన్నా - కలిమిలో ఉన్నా లేమి తాండవిస్తున్నా - అతనిలో దాత్మస్వభావం మాత్రం ఉండాల్సిందే అన్నది పై వాక్యం ఉద్దేశ్యం.

‘ఒకవేళ అతని వద్ద లేకపోతే’ అని ప్రవక్త గారి ప్రియసహచరులు ప్రశ్నించారు. ‘దానం’ అనే ప్రస్తావన రాగానే ధన ధాన్యాదుల ద్వారా చేసే సహాయం మాత్రమేనని అసలు సహచరులు తలపోశారు. అయితే ఈ “పదం”కు ఉన్న భావం ఎంతో విశ్వతమయిందని, అపదలో ఉన్న ఒక వ్యక్తిని మృదువుగా పలకరించి అతన్ని ఓదార్ఘటం, అతని ఆపదను కడతేర్చే సంకల్పంతో తరుణోపాయం సూచించటం కూడా “సదకా” కోవలోకే వస్తుందని మహానీయ ముహమ్మద్ (సాలం) విశ్లేషించారు.

ఈ నేపథ్యంలో ఇచ్చే అటీ హమ్మ ఇలా అభిప్రాయపడ్డారు :

“దాన ధర్మాలు చేయడం కేవలం శ్రీమంతులకే పరిమితం కాదని, డబ్బు ఖర్మపెట్టుకుండా కూడా దానధర్మాలు చేయవచ్చని ఈ హదీసు ద్వారా అధారం లభిస్తున్నది.”

“అతను తన స్వహస్తాలతో శ్రమించి సంపాదించాలి.” అన్న ప్రవక్తగారి పలుకు గమనించదగినది. కష్టపడి ఉపాధిని సంపాదించటం చాలా ముఖ్యం అని దీనిద్వారా విదితమవుతుంది. కష్టపడి సంపాదించగలిగినప్పుడే ఏ మనిషయినా తన స్వయానికి ఖర్మచేసుకుని ఇతరుల కేడైనా సహాయం చేయుగలుగుతాడు. శ్రమించి సంపాదించుకుంటేనే, ఎదుటివారి ముందు చేతులు చాచి యాచించే దురవస్థ రాకుండా జాగ్రత్త పడగలుగుతాడు. పైపైచ్చు సమాజంలో గౌరవప్రదంగా జీవిస్తూ, ఆత్మాభిమానాన్ని కాపాడుకుంటూ, వీలయినంత ఎక్కువగా నిరాధారులను అదుకోగలుగుతాడు.

“దయనీయ స్థితిలో ఉన్న అగత్యపరునికి సహాయపడాలి” అనేది హదీసులోని మరో వాక్యం. అటువంటి సహాయం నోటిద్వారా కావచ్చు. చేతల ద్వారా కూడా కావచ్చు. మరోవిధంగా కూడా కావచ్చు. సహాయపడే తీరు ఎన్న రకాలు.

“మంచిని గురించి ఆజ్ఞాపించాలి” అనేది మరో వాక్యం. వేరొక ఉల్లేఖనంలో “చెడుల నుండి ఆపాలి” అని కూడా ఉంది. మంచిని ఆజ్ఞాపించటంలోనే “చెడుల నుండి అపటం” అనే భావం ఇమిడి ఉంది. ఖుర్జున్ హదీసుల వెలుగులో సమ్మతమయిన

ప్రతిదీ 'మంచి'గానే పరిగణించబడుతుంది. అలాగే ఖుర్జాన్, హాదీసులలో ఏవేవైత్ 'కూడదు' అని అనబడ్డాయో అని చెడుగానే పరిగణింపబడతాయి. వాటి జోలికి ప్రజలను పోనివ్వకుండా చూడటం కూడా గొప్ప సత్కార్యమే.

"(పరుల మనసు) నొప్పించకుండా జాగ్రత్త పడాలి." నోటి ద్వారానయినా, చేతల ద్వారానయినా లేక ఆ రెండింటి ద్వారానయినా ఎదుటివారు నొచ్చుకునేలా ప్రవర్తించరాదు. ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ దైవ ప్రసన్నత చూరగొనటమే దీనివెనుక అనలు ప్రేరణ అయివుంటే తప్పకుండా ఇది సయితం పుణ్యకార్యంగానే పరిగణించ బడుతుంది. దైవదాసులకు బాధ కలగకుండా మనసు కోవటం ఒక నిజమైన ముస్లిం యొక్క చిహ్నం. హజూత్ అబ్బుల్లాహ్ బిన్ ఉమర్ (రజితాన్) ఉల్లేఖించిన హదీసు ద్వారా ఇదే భావం వ్యక్తమవుతోంది. ఆయన ఉల్లేఖించిన ప్రవచనం ఇలా ఉంది : నిజమైన ముస్లిం అతనే - ఎవరి నోటి మరియు చేతుల బారి నుండి ముస్లింలు సురక్షితంగా ఉండగలరో."

"ఒకవేళ అలా చెయ్యలేకపోతే," ప్రవక్త సహచరులు పలు కోణాల నుంచి ఒక విషయం యొక్క లోతుపాతులను తెలుసుకునేవారు. వారలా అడగటం వల్లనే "విషయం" ప్రాముఖ్యతను సంతరించుకుంది. సదకా (దానం) యొక్క విప్పుత భావం కూడా తెలిసివచ్చింది. దానథర్మాల్యు చేయటం, అవసరం ఉన్న వారిని అముకోవటం, మంచిని గురించి అజ్ఞాపించటం, చెడుల నుండి అపటం ఇవన్నీ చెయ్యవలసిన ముఖ్య పనులేనని, వీటికిగాను దైవసన్నిధిలో ప్రతిఫలం కూడా అపారమని తెలియవచ్చింది.

ఈ హదీసు ద్వారా స్పష్టమయిన మరో విషయం ఏమిటంటే, సత్కార్యాలు వాటి ప్రాముఖ్యత, ప్రతిఫలాల దృష్ట్యా ఎవ్వే స్థాయిలను కలిగి ఉంటాయి. అయితే వీటిలో అన్నిటికన్నా ఉత్తమమయినది, మనిషి తన ధనాన్ని ఇతరులకు దానం చేయటం. ఒక ముస్లిం ఫకీరు - భిక్షకుడు - దైవమార్గంలో ఖర్చుపెట్టలేకపోతే అతను, అది మీనహా మిగతా సత్కార్యాలపై చౌరచూపాలి. అల్లాహ్ ఏ ప్రాణిపైనా అతని శక్తికి మించిన భారం మోపడు. మనిషి, తాను ఏ సత్కార్యమూ చేయలేకపోతే, అతను కనీసం చెడుల బారిన పడకుండా జాగ్రత్త వహించాలి.

ఈ హదీసు ద్వారా విదితమయ్య మరో విషయం ఏమిటంటే, పరీత అదేశాలు - షితిగతుల దృష్ట్యా - స్వల్పమయిన వ్యతాయసంతో వర్తిస్తాయి. ప్రవక్త మహానీయులు (సామానం), ప్రతి ముస్లిం దానం ఇవ్వటం తప్పనినిరి అని ఖరారు చేశారు. అయితే ప్రతి ముస్లిం దానథర్మాల్యు చెయ్యలేదు. పైగా కొంతమందైతే దానాలు పుచ్చుకోవటం

తప్ప మరో గత్యంతరం లేని స్థితిలో ఉంటారు. అటువంటప్పుడు ప్రచ్చుకోవడం వారికొరకు సమంజనమే అవుతుంది. విషయాన్ని కూలంకషంగా అర్థం చేసుకునే ఉద్దేశ్యంతో మాటిమాటికి విద్యాంసుని అడగవచ్చు అని కూడా ఈ హాదీసు ద్వారా తెలియవస్తోంది. అదేవిధంగా కష్టపడి చెమటోట్టి సంపాదించడం శ్రేష్ఠతతో కూడుకున్న విషయమని అలా సంపాదించే వాడే తనను ఆదుకోవటంతో పాటు ఇతరులను కూడా ఆదుకోగలుగుతాడని అవగతమవుతోంది.

గ్రంథ రచయిత మౌలానా సఫీ అహ్మద్ మదనీ జమీతె అహైహాదీన్ క్రియాశిలక కార్యకర్తల్లో ఒకరు. ఈయన ప్రాథమిక ధార్మిక విద్యాభ్యాసాన్ని ఉప్యూబాద్ (తమికణాడు)లోని జామియ దారుస్సులాంలో ఆర్థించారు. అనంతరం బనారసీలోని జామియ సలఫియాలో ఉన్నత విద్య నభ్యసించి మదీనాలోని ఇస్లామియ యూనివరిటీ నుండి పట్టబట్టులయ్యారు. ప్రస్తుతం ఈయన హైదరాబాదులో జమాతు కార్యకలాపాలలో నిమగ్నులై ఉన్నారు.

“కలామె హిక్కెత్”లో ఈయన అపంభ్యకమయిన, సమగ్రమయిన హాదీసులను (ప్రవక్త ప్రవచనాలను) సంకలనం చేసి పవిత్ర ఖుర్జాన్ వెలుగులో వాటిని విశదీకరించారు. ఈ సందర్భంగా రచయిత ప్రభ్యాత హాదీసువేత్తల, ప్రముఖ ప్రాచీన విద్యాంసుల (ఉలమాల) విధానాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని, వీలయినంతవరకు వారి అదుగుజాడల్లోనే తన ప్రయత్నాన్ని ముందుకు సాగించారనిపిస్తుంది. ఈ కృషి శాఖలనీయమనటంలో సందేహం లేదు. ఈ గ్రంథం అధ్యయనం వల్ల పాతకులకు ఎన్నో ధార్మికవిషయాలు బోధపడగలవని ఆశిస్తున్నాను. కారుణ్య ప్రభువయిన అల్లాహ్ రచయిత కృషిని స్వీకరించాలని ప్రార్థిస్తున్నాను.

- మౌలానా ముహమ్మద్ నజీర్

నాజమ్ : ప్రసార, ప్రచార, ప్రచురణల విభాగం

జమీతె అహైహాదీన్, ఆంధ్రప్రదేశ్